

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Fritagelse for beskatning af ekspropriationserstatninger).

(Lovforslag nr. L 219. Fremsat 15/5 79. Første behandling 17/5 79. Betænkning 18/5 79).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet er enige med de konservative og CD i, at ikrafttrædelsesdatoen bør sættes så langt tilbage som muligt, og derfor stemmer vi gerne for det ændringsforslag, som siger 1. januar 1973. Når vi ikke selv har foreslået den dato, skyldes det to ting: for det første fik vi et forslag, som sagde den 14. maj 1975, som gik på det samme som det, regeringen nu foreslår, stemt ned. Den anden grund er, at vi som landets største oppositionsparti mener, at vi har en vis forpligtelse til at stille nogle forslag, som vi mener kan samle tilslutning. Det har vi ikke ment at et forslag, som ligger så langt tilbage i tiden, havde mulighed for, men det forhindrer os som sagt ikke i at stemme for de konservative og CDs forslag.

Retsforbundets ændringsforslag, som betyder en forringelse af lovforslaget, vil vi stemme imod. Derimod vil vi da gerne stemme

for kristeligt folkepartis beskedne ændringsforslag om, at ikrafttrædelsesdatoen bliver den 1. januar 1978.

Til slut vil jeg gerne sige til regeringspartierne, at jeg kom jo med mange anerkendende ord ved første behandling, og jeg tror også, at de blev opfattet i den ånd, de var sagt, men jeg må nok sige, at det er lidt af en skuffelse, at skatteministeren, som lod ikrafttrædelsesdatoen stå åben – jeg ved ikke, om han er kommet i mindretal – nu lader sig nøje med, at ikrafttrædelsesdatoen bliver den 15. maj 1979. Det er bittert for mange mennesker, bl. a. dem fra den Surløkkesag, som vi kender så godt, at loven ikke hjælper dem. Det er vi skuffet over, men som vi har sagt før, støtter vi ethvert forslag, bare det går i den rigtige retning, og derfor skal jeg også meddele, at selv om vores ændringsforslag bliver stemt ned, stemmer vi ja til lovforslaget.

Kallesøe (KF):

Vi indstiller lovforslaget til vedtagelse med det ændringsforslag, som vi har stillet i betænkningen. Årsagen til, at vi vil have dette ændringsforslag med, er, at vi mener, det er ganske vigtigt, at der sker retfærdighed, således at man er lige så godt stillet, efter at der er foretaget en ekspropriation, som før en ekspropriation blev foretaget. Det er også begrundelsen for, at vi gerne vil have ændret ikrafttrædelsestidspunktet, sådan som det fremgår af ændringsforslaget.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal først og fremmest henvise til det ændringsforslag, der er stillet af DKP. I virkeligheden løser det hele problemet, forstået på den måde, at det skaber ikke forskelsbehandling mellem dem, der sælger, og dem, der får eksproprieret, samtidig med at det ikke skaber vanskeligheder for dem, der får eksproprieret en ejendom eller et erhverv.

Det, der fremgår af ændringsforslaget, er, at man skal medregne erstatning i særlig indkomst, når man får eksproprieret, men det, man skulle have svaret, kan overføres til den ejendom, man erhverver, hvis det sker inden for et år, og den tinglyste gæld kan så forrentes f. eks. med Nationalbankens diskonto, og så forfalder gæld og renter ved ejerskifte.

[Kaj Hansen]

Jeg vil godt høre, om der er nogen, der kan finde nogen eksempler på, at folk, hvis dette bliver gennemført, kommer i vanskeligheder, fordi de får eksproprieret. Et sådant bevis kan ikke føres, og derfor skaber man ikke her præcedens for, at ekspropriationserstatninger skal gøres skattefrie. Jeg kan altså meget kraftigt anbefale, at man stemmer for dette ændringsforslag.

Vi er ikke i stand til at stemme for retsforbundets ændringsforslag, fordi det ikke er så godt som det, vi selv har stillet, og vi kan heller ikke stemme for de øvrige ændringsforslag, som er stillet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Som jeg sagde ved første behandling af dette forslag, føler jeg mig ikke overbevist om, at det er den rigtige udvej, skatteministeren har valgt, for at komme ud af den klemme, man er i ved ekspropriationserstatninger, så længe vi har særlig indkomstskat, men naturligvis kunne ministeren have foreslået den afskaffet og afløst af den værdistigningsafgift, som har været bebudet, er det ikke 12 gange i den korte tid, regeringen har siddet. Naturligvis kunne man have gjort det, men så længe man har en særlig indkomstskat, er det ikke særlig godt – det ved vi jo fra de erfaringer, vi har gjort – at foreslå netop ekspropriationserstatninger fritaget for beskatning. Det er dog øjensynlig det eneste, man har kunnet finde frem til.

Da vi mener, der må ske noget på dette område, vil jeg sige, at vi vil stemme for dette lovforslag, men det er en klar forudsætning, at der må en eller anden ikrafttrædelsesdato til. Nu har man valgt den 15. maj 1979, og det kan også være rimeligt, for det er den dag, lovforslaget blev fremsat, men så går jeg ud fra som en klar forudsætning for dette lovforslags vedtagelse, medmindre skatteministeren står op og dementerer det, at nu instrueres de stedlige myndigheder om, at der ikke skal betales skat af ekspropriationsager, og at man derfor kan fastsætte ekspropriationsbeløbet under hensyn til dette. Det går jeg ud fra som en klar forudsætning.

Når jeg understregede, at der måtte til at ske noget med loven om særlig indkomstskat, er det, fordi allerede da vi i 1975 vedtog denne lov, eller rettere sagt dengang venstre og socialdemokraterne til trods for mange ad-

varsler fra det øvrige folketing vedtog denne lov, var en af de ting, der blev påpeget, at denne lov om særlig indkomstskat meget hurtigt ville komme til at virke helt urimeligt, fordi ekspropriationserstatningen ikke var pristalsreguleret, og det, der i 1975 var 30.000 kr., og som dengang var et rimeligt beløb, er i dag helt ude af trit med virkeligheden.

Der har været talt meget om, at vi burde gå længere tilbage, og jeg kan da godt sige allerede nu, at der fra radikal side ved tredje behandling vil blive stillet ændringsforslag om, at man i tiden fra 1. januar 1978 til den 14. maj 1979 for de ekspropriationsforretninger, der er foretaget i dette tidsrum, skal forhøje det særlige ekspropriationsfradrag fra 30.000 kr. til 100.000 kr.; så har man for denne periode genskabt det, som blev vedtaget i 1975. Men det ændringsforslag stiller vi ved tredje behandling, og vi håber, at det lykkes at overtale også den nuværende minister for skatter og afgifter til at gå ind for det.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ikrafttrædelsesdatoen stod åben for forhandling i udvalget, sagde ministeren. Senere blev det os bekendt i udvalget, at med dette mente ministeren, at vi kunne bestemme datoerne fra den 15. til den 18. maj. Det var meget generøst af ministeren, og vi takker selvfølgelig ydmygt for, at vi fik lov til at kigge på disse datoer. Ministeren fik jo lov til at fastsætte den til sidst alligevel.

Vi havde selvfølgelig regnet med, at man skulle gå længere tilbage. Derfor har vi stillet et ændringsforslag, som vi regnede med at ministeren ville have stillet, nemlig om, at lovforslaget skulle gælde fra den 1. januar 1978, fordi man så kunne opsamle Surløkkensagen. Som jeg sagde ved første behandling, var det rimeligt, at man gjorde det, og så kunne loven jo også hedde Surløkkeloven. For en gangs skyld havde jeg lejlighed til at se fjernsyn i aftes, og nu kommer der så en ny sag, som fjernsynet har påduttet dette ting, om en minkavler, der uden erstatning jages fra sin bopæl. Det bliver så det næste. Jeg ved ikke, hvad denne lov skal hedde.

Men jeg beklager, at man ikke vil opsamle i al fald det, som var årsag til denne lov. Men vel, selv om man ikke gør det, stemmer

[Arne Bjerregaard]

vi selvfølgelig for lovforslaget med det af os stillede ændringsforslag.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan ikke stemme for det kommunistiske ændringsforslag ud fra den betragtning, at det ikke fuldt ud stiller den pågældende i samme situation, som hvis ekspropriation ikke var blevet foretaget.

Vi kan ud over vort eget ændringsforslag, ændringsforslag nr. 2, anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 3. Vi synes, at det er en konsekvens, men jeg gør opmærksom på, at vi ikke vil stemme for loven som helhed, medmindre vi får vort ændringsforslag vedtaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Hr. Bernhard Baunsgaard stillede mig et direkte spørgsmål. Jeg vil gerne sige, at det er ikke skattemyndighederne, der har noget at gøre med ekspropriationernes størrelse, og jeg går ud fra, at de myndigheder, der har med ekspropriationernes størrelse at gøre, følger den almindelige regel, at de fastsætter erstatningerne til det, ejendommene er værd i handel og vandel. Det gjorde de efter gældende lov. Det gør de også efter kommende lov.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, hvis jeg har brugt udtrykket skattemyndighederne, har jeg skam brugt et forkert udtryk. Jeg mener, at jeg sagde, at lokale myndigheder bliver instrueret om, at der for fremtiden ikke skal betales skat af erstatningen, og jeg går da ud fra, at de skal kende landets love, når de skal virke efter dem. Medmindre ministeren dementerer, at dette er tilfældet, går jeg ud fra, at selvfølgelig skal disse myndigheder også kende landets love.

Jens Peter Jensen (V):

Det er jo en alvorlig ting, når folketingsrådet diskuterer lovgivning med tilbagevirkende kraft, og jeg vil lige anføre den betragtning, at med hensyn til det lovforslag, der her er til behandling, vil den eneste logiske begrundelse for at give det tilbagevirkende kraft være, at man går så langt tilbage, at det er

den lov, der nu ændres, der faktisk bringes ud af kraft. Alle de andre mellemåbninger har ingen logisk forklaring og vil – uanset hvilken af dem der bringes i anvendelse – hvis de fik flertal, bringe tinget i en vanskelig situation. Tinget ville ikke kunne opfylde de formål, man har med hensyn til retfærdighedskrav.

Derfor vil jeg anbefale, at man, sådan som det nu ligger, stemmer for, at lovforslaget gennemføres med virkning fra fremsættelsesdatoen. Jeg gør det også ud fra den betragtning, at det høje ting igen kan komme til at skulle tage stilling til et spørgsmål om tilbagevirkende kraft i lovgivningen, og så tror jeg, det er bedst, at vi har, om jeg må sige det jævnt, ren halm i træskoene, at vi holder en linje, uanset om det betyder en gunstig eller en ugunstig stilling for borgeren. Jeg tror, det er væsentligt, at tinget holder fast ved, at man har den linje, og jeg er godt tilfreds med, hvis tinget her kan vedtage, at loven gælder fra fremsættelsesdatoen, for jeg skal love jer for, at vi møder problemet på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Man kan jo godt sige, at det, hr. Jens Peter Jensen siger, lyder meget fornuftigt i alle mulige andre tilfælde, men jeg vil gerne spørge hr. Jens Peter Jensen, om han også mener, det vil være uretfærdigt over for alle de mennesker, som bl. a. flere af venstres folketingsmedlemmer har stillet i udsigt at de ville hjælpe, bl. a. i Surløkkensagen. Forholdet er jo det, at en masse venstrefolketingsmedlemmer både i aviser og andre steder har påstået, at de ville gøre alt, hvad de kunne, for at hjælpe den pågældende familie. O. k., nu er det måske forkert at pille en enkelt sag ud, men jeg synes ikke, der ville være noget som helst uretfærdigt i, når hr. Jens Peter Jensens partifæller har stillet noget sådant i udsigt, at det også blev gjort.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Det, venstres folketingsmedlemmer har stillet i udsigt, er, at et princip, der ikke virker rimeligt, kan blive ændret. Det vil nemlig heller ikke være retfærdigt, hvis man handle-

[Jens Peter Jensen]

de på den måde, at fordi en enkelt sag bliver bragt frem i det store medium, som TV er, bliver der skabt det indtryk, at kan man komme den vej, kan man opnå noget for sig selv. Vi kan jo ikke få fat i alle de andre, der ikke har været der. Det, der har været i TV, har været medvirkende til, at vi har taget disse principper op til behandling, og det er en nyttig ting, at det sker på den måde, som regeringen har foreslået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 5 stemte for, 107 imod; 7 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 3 stemte for, 110 imod; 7 stemte hverken for eller imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2

forkastedes, idet 34 stemte for, 85 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2

forkastedes, idet 30 stemte for, 88 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 2

forkastedes, idet 34 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 6 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Valutakursgevinst og -tab på ældre finanslån m. v.).

(Lovforslag nr. L 225. Fremsat 15/5 79. Første behandling 17/5 79. Betænkning 18/5 79).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ved første behandling af dette lovforslag bad jeg om, at man overvejede, at på et eller andet tidspunkt skulle de, der kunne få gavn af det, vælge, om de ønskede at bruge loven eller ej. Jeg sagde, at vi ville stille os særdeles åbne over for, hvornår det skulle være, gerne skatteåret 1980, men vi kan ikke have denne lov løbende uendelig længe, til 1990 eller år 2000, for de langvarige lån. På et eller andet tidspunkt må man vælge, og ved tredje behandling kommer vi med et ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af lovforslagets tekst

forkastedes, idet 12 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 32 stemte for, 86 imod.

Lovforslagets tekst

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling